

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 12-07-19071

1 02 נובמבר 2013
2

לפני: כב' הרשם תומר סילורה

התובע ניסים שביט
ע"י ב"כ: עו"ד חגי קורצוויל

-

הנתבעת שלמה רשת מוסכים ושרותי דרך בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד רועי כהן

3
4

פסק דין

5

6 1. השאלה העומדת בפני להכרעה היא האם זכאי התובע לפיצויי פיטורים מכח
7 סעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג – 1963 (להלן – "חוק פיצויי
8 פיטורים") לאחר שמקום עבודתו הועבר מאזור התעשייה סגולה שבפתח תקוה
9 לניר צבי.

10

11 רקע כללי

12

13 2. הנתבעת הינה חברה העוסקת במתן שירותי דרך לרכבים.

14

15 3. התובע עבד בשורות הנתבעת כקניין רכש החל מיום 16.9.2007 ועד ליום
16 30.6.2011 (דהיינו: שלוש שנים ותשעה חודשים).

17

18 4. בתאריך 12.5.2011 העתיקה הנתבעת את מתקניה מאזור התעשייה בפתח
19 תקווה לקריית שלמה במושב ניר צבי.

20

21 5. המעבר של משרדי הנתבעת יצר, לטענת התובע, הכבדה וקשיים רבים בהגעתו
22 לעבודה והוא החליט להתפטר מעבודתו בדין מפוטר.

23

24 האומנם זכאי התובע לפיצויי פיטורים בנסיבות דנן?

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 19071-07-12

טענות הצדדים

1
2
3 .6. לטענת התובע, המרחק בין משרדיה הישנים של הנתבעת למשרדיה החדשים
4 שבניר צבי הינו כ - 24 ק"מ ומאחר שהוא מתגורר בהרצליה מעבר משרדי
5 הנתבעת הקשתה עליו מאוד והאריכה באופן ניכר את זמני נסיעתו לעבודה
6 וממנה, כדלקמן :

לפני המעבר

7
8
9
10 התובע היה נוסע באמצעות קו 551 של אגד שעוצר בסמוך לביתו ויורד בתחנה
11 שבצומת סגולה. מצומת סגולה היה התובע הולך ברגל למשרדי הנתבעת. זמן
12 הנסיעה לעבודה ארך כ- 45 דקות (סעיף 7 לתצהיר התובע).

אחרי המעבר – הגעה באופן עצמאי

13
14
15
16 בכדי להגיע למקום העבודה החדש באופן עצמאי היה על התובע לנסוע
17 באמצעות קו פנימי של אגד לתחנת הרכבת בהרצליה; מתחנת הרכבת
18 בהרצליה לנסוע ברכבת לתחנת הרכבת בכפר חב"ד; מתחנת הרכבת בכפר
19 חב"ד ללכת ברגל כ- 40 דקות לצומת כפר חב"ד; מצומת כפר חב"ד לנסוע
20 באוטובוס לניר צבי. זמן הנסיעה לעבודה במתכונת זו ארכה כשעתיים (סעיף
21 10 לתצהיר התובע).

אחרי המעבר – הגעה באמצעות הסעה שארגנה הנתבעת

22
23
24
25 התובע היה צריך לצאת מוקדם מביתו (שכן ההסעה יצאה בשעה 07:30) בעוד
26 שקודם לכן הוא החל את עבודתו בשעה 08:00. זמן הנסיעה בהסעה עמדה על
27 כשעה (סעיפים 11 עד 15 לתצהיר התובע).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 19071-07-12

1 בתום יום העבודה טוען התובע שהמצב היה גרוע עוד יותר: העובדים היו
2 ממתנינים להסעה בשעה 17:00 כאשר ההסעה הייתה יוצאת לקראת השעה
3 17:15 והנסיעה לצומת סגולה הייתה אורכת כ-45 דקות עד שעה ומצומת
4 סגולה היה התובע צריך לנסוע לביתו באמצעות קו 551. בשעות אילו תדירות
5 קו 551 הינה אחת לשעה ואם התובע היה מפספס את האוטובוס של השעה
6 18:00 היה נאלץ להמתין בתחנה כשעה ובמצב זה היה מגיע לביתו לקראת
7 השעה שמונה בערב (סעיפים 16 עד 21).

8

9

אחרי המעבר – הצעות הנתבעת

10

11 התובע מציין שהנתבעת הציעה לו שתי הצעות: האחת – לנסוע כל בוקר
12 למחלף הסירה ושם להמתין לאחת ממנהלות הנתבעת ולנסוע איתה לעבודה;
13 השנייה – לנסוע כל בוקר לתחנת הרכבת בהרצליה ולהמשיך משם ברכבת
14 לבאר יעקב ושם יאסוף אותו מנכ"ל הנתבעת ואיתו יגיע לעבודה (סעיף 24
15 לתצהיר). לטענת התובע הוא נאלץ לסרב להצעות הללו ממספר סיבות ובין
16 היתר זמני העבודה שלו ושל המנכ"ל והמנהלת אינם חופפים, התובע הינו עובד
17 זוטרי והוא לא הרגיש בנוח לנסוע עם מנהלי הנתבעת, התובע חשש כי יהיו
18 מקרים שהוא יאחר ויעכב את המנהלים או לחלופין כי המנהלים יאחרו והוא
19 יאלץ להמתין לבואם וכו' (סעיף 25 לתצהיר התובע).

20

21 .7 לאחר כשלושה שבועות מהמעבר לניר צבי התפטר התובע מעבודתו ולטענתו
22 נסיבות פיטוריו מזכים אותו בפיצויי פיטורים עקב הרעה מוחשית בתנאי
23 העסקתו.

24

25 .8 הנתבעת מציינת כי היא הציעה לתובע מספר פתרונות ראויים בכדי להגיע
26 למקום העבודה החדש ובין היתר הסעות מסודרות ממקום העבודה הקודם
27 בפתח-תקווה עד למקום העבודה החדש; איסוף התובע מידי בוקר לצריפין
28 ובחזרה ע"י מנהלת הנתבעת הנוסעת דרך הרצליה ועוברת סמוך למקום
29 מגוריו של התובע; מנכ"ל הנתבעת הציע שהתובע יגיע עם רכבת לבאר יעקב
30 ובתאום עמו יאסוף את התובע מתחנת הרכבת למשרדים החדשים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 19071-07-12

9. עוד מציינת הנתבעת כי אין מדובר בתוספת דרך משמעותית ולא בנתיבים צרים ו/או מסובכים ואין מדובר בזמן נסיעה רב ביותר. מקום העבודה החדש מצוי באזור מרכזי עם גישה נוחה ולפיכך לא זכאי התובע לפיצויי פיטורים בנסיבות דנן. עוד מציינת הנתבעת שהתובע התפטר מעבודתו עקב מציאת עבודה חדשה הסמוכה למקום מגוריו כאשר הנתבעת הציגה לתובע שלל פתרונות יצירתיים אשר מטרתם להקל עליו בגין מעבר הנתבעת והתובע לא טרח לבחון מקרוב את הפתרונות אשר הוצעו לו והזדרז להודיע על דחייה מוחלטת.

9

10

דיון והכרעה

11

10. ביום 21.10.2013 התקיים דיון הוכחות בתיק במהלכו נשמעו עדויותיהם של התובע ומר אורן קליין (סמנכ"ל חטיבת המוסכים והחלפים). הצדדים סיכמו את טענותיהם בעל-פה.

15

11. לאחר ששמעתי את עדויות הצדדים בתיק ולאחר עיון במסמכים שהוגשו לתיק הגעתי לכלל מסקנה כי דין תביעת התובע להתקבל. להלן אפרט את נימוקי הכרעתי.

19

זכאות התובע לפיצויי פיטורים

21

12. כאמור, אין חולק כי התובע התפטר מעבודתו. השאלה העומדת לדיון היא האם מדובר בהתפטרות המזכה בפיצויי פיטורים, מאחר שנעשתה בשל הרעה מוחשית בתנאי העסקתו, בהתאם לסעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים.

25

26

13. בסעיף 11(א) לחוק פיצויי פיטורים נקבע כדלקמן:

28

"התפטר עובד מחמת הרעה מוחשית בתנאי העבודה, או מחמת נסיבות אחרות שביחסי עבודה לגבי אותו עובד שבהן אין לדרוש ממנו, כי ימשיך בעבודתו, רואים את ההתפטרות לעניין חוק זה כפיטורים".

31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 19071-07-12

14. על פרשנות סעיף זה עמד בית הדין הארצי בע"ע (ארצי) 354/07 **אחים אוזן-**
2 **חברה לבנייה פיתוח וייזום בע"מ - טקין**, [פורסם בנבו] (25.1.10), שם נקבע -
3
4 "הזכאות לפיצויי פיטורין על פי סעיף 11(א) מותנית בשלושה תנאים
5 מצטברים: **ראשית** צריך שאכן תתקיים "הרעה מוחשית בתנאי העבודה",
6 **שנית**, כאשר מדובר בהרעה שבידי המעסיק לשנות, כך שלא תתקיים יותר,
7 חובה על העובד העומד להתפטר בגינה, להעמיד את המעסיק על כוונתו, כך
8 שתהא לו הזדמנות להפסיק ולתקן את ההרעה, ורק אם ימנע המעסיק
9 מלעשות זאת יחול על ההתפטרות סעיף 11(א) (ראה דב"ע נג/3-210 **אהרון**
10 **רביוב - נאקו שיווק בע"מ ואח'**, פד"ע כ"ז, 514). לתנאי זה נקבע חריג, לפיו
11 כאשר ברור על פניו שאין בידי המעסיק לשנות ולתקן את ההרעה, אין לדרוש
12 מהעובד שיתרה במעסיק (ראה דב"ע נו/3-228 **רשות מעונות מרגלית - עליזה**
13 **כהן** (לא פורסם)). **התנאי השלישי** לזכאות על פי סעיף 11(א) לחוק פיצויי
14 פיטורים הינו קשר ישיר בין ההתפטרות להרעה. כדברי בית דין זה בדב"ע
15 לו/3-123 **מדינת ישראל - שלום לבבי**, פד"ע ח', 261)."
16
15. בהקשר של העתקת מקום העבודה על רקע של סגירת מקום עבודה קיים,
17 נפסקו הדברים הבאים ב**פרשת רשת מעונות מרגלית** -
18
19
20 "נראה לנו כי בנסיבות הענין יש לראות בהעברת המשיבה למקום עבודה חדש,
21 המרוחק 27 ק"מ ממקום העבודה הקודם, משום "הרעת תנאים מוחשית",
22 וזאת בייחוד מהטעם שאין תחבורה ישירה לאותו מקום. הטלטלות יום-יומית
23 בשלושה אוטובוסים, שעה שסביר להניח שהמתנה לכל אחד מהם אורכת אף
24 היא זמן, לגבי עובד שהתקבל לעבודה במקום עבודה הסמוך לביתו, מהווה
25 הרעת תנאים מוחשית. עוד נציין, כי בית דין זה הכיר בעבר בשינוי מקום
26 עבודה, אף כי המרחק ממקום מגורי העובדים למקום העבודה החדש היה קטן
27 משמעותית מהמרחק קודם לכן, כהרעת תנאים מוחשית המזכה בפיצויי
28 פיטורים (דב"ע ל/13, 12-3 **חברה לקונסטרוקציות ואינסטלציה כבדה בע"מ**
29 **- נגרין יעקב ואח'**, פד"ע ב 12). הכלל הוא שבמקרה של התפטרות עקב הרעת

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 19071-07-12

1 תנאים מוחשית על העובד העומד להתפטר להעמיד את המעביד על כוונתו, כך
2 שתהיה לו הזדמנות לסילוק הסיבה (דב"ע מח/3-60, מח/174-3 טלסיס בע"מ
3 - מיכאל רוגל, פד"ע כ 417 והמובאות שם). בענייננו לא היה מקום לדרוש
4 מהמשיבה כי "תתרה" במערערת טרם התפטרותה, מאחר שברור היה על פניו
5 שהגן בו הועסקה באשקלון נסגר" (דב"ע נו/ 3-288 **רשת מעונות מרגלית** –
6 **כהן**, [פורסם בנבו] (1996).

7
8 16. בתי הדין לעבודה מיישמים את הלכת רשת מעונות מרגלית בהרחבה. כך
9 למשל, עובדת אשר הועסקה בחנות המעביד ברמת-גן והתבקשה לעבור לעבוד
10 בחנות המעביד באור-יהודה באותם תנאי עבודה - הוכרה כמי שזכאית לפיצויי
11 פיטורים (עב (ת"א) 3264/06 **הדס ליאני נ' גיא פרוביזור ואח'**, פורסם בנבו,
12 ניתן ביום 19.3.2006); עב (חיפה) 602/01 **רומננקו לודמילה נ' מרגוע לקשיש** –
13 שם הועתק מקום העבודה של העובדת ממרחק של 10 דקות הליכה מביתה
14 למרחק שדרש ממנה נסיעה בשני אוטובוסים; עב (חיפה) 4487/03 **נאומוב**
15 **רוסלנה נ' ענבר (י.צ) שירותים בע"מ** – שם דובר על מקום עבודה חדש
16 במרחק אשר הצריך נסיעה בשניים שלושה אוטובוסים לכל כיוון; כמו כן ראו:
17 תע"א (ת"א) **מירי גוטפריד נ' חברת אלחנית נכסים בע"מ**, פורסם בנבו, ניתן
18 ביום 15.11.2011).

מן הכלל אל הפרט

19
20
21
22 17. יישום האמור לעיל על הנסיבות כאן, מביא למסקנה כי העתקת מקום העבודה
23 אל ניר צבי היוותה הרעה מוחשית בתנאי העבודה של התובע, שכן כתוצאה
24 ממעבר הנתבעת לניר צבי חלה **הכבדה ממשית** על הגעתו של התובע למקום
25 העבודה - הן מבחינת המרחק והן מבחינת משך הזמן שהיה על התובע לבלות
26 בדרך למקום העבודה.

27
28 18. התובע מציין, כאמור, שלוש אפשרויות להגיע לעבודה במקום החדש. אראה
29 להלן שכל האפשרויות היוו הרעה בתנאי עבודתו של התובע.

30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 19071-07-12

1 הגעה באופן עצמאי – אין ספק שחלה הרעה מוחשית בעצם העובדה כי טרם
2 המעבר נסע התובע באוטובוס אחד עד למקום העבודה ולאחר המעבר היה
3 עליו לנסוע באוטובוס פנימי לתחנת הרכבת, לנסוע ברכבת עד כפר חב"ד, ללכת
4 ברגל כארבעים דקות ולאחר מכן לנסוע בקו אוטובוס נוסף. מדובר בהכבדה
5 משמעותית על תנאי עבודתו.
6
7 טענת הנתבעת כי קיימות אפשרויות נוספות להגיע למקום העבודה החדש לא
8 הוכחה ובתצהיר הנתבעת לא פירטה הנתבעת מסלולי הגעה חלופיים ולפיכך
9 עדותו של התובע בנוגע לאופן שבו היה עליו להגיע למקום העבודה באופן
10 עצמאי לא נסתרה (עמ' 5 לפרוטוקול ש' 16). כאן גם המקום לציין שעדותו של
11 התובע הייתה מהימנה על בית הדין.
12
13 הגעה באמצעות הסעה – אין חולק שהנתבעת העמידה לרשות העובדים הסעה
14 שיצאה בשעה 07:30 מצומת סגולה (פתרון שהתובע לא עשה בו שימוש), אולם
15 חרף זאת אין ספק שלא מדובר בפתרון שיש בו כדי להואיל לתובע, שכן אם
16 טרם המעבר היה התובע יכול לצאת מביתו בשעה יותר מאוחרת (כדי להתייצב
17 לעבודה בשעה 08:00) עתה כדי להספיק להסעה היה עליו לצאת מוקדם יותר
18 (כדי להגיע להסעה בשעה 07:30). בהקשר זה ראו דברי עד הנתבעת "אני רק
19 זוכר שכלל העובדים נדרשו להגיע להסעה ב- 07:30" (עמ' 10 לפ' ש' 23).
20
21 יתר על כן – השימוש בהסעה היה מצריך את התובע להשתמש בשני
22 אוטובוסים כדי להגיע למקום העבודה (קו 551 עד לצומת סגולה ומשם
23 להשתמש בהסעה) בעוד שקודם לכן השתמש באוטובוס אחד. כמו כן – אין
24 ספק שעל התובע היה לשהות בדרכים במשך זמן רב יותר – כפי שהעיד עד
25 הנתבעת "בהסעה הגיעו באיזור 08:30" (עמ' 10 לפ' ש' 24). דהיינו: לאחר
26 המעבר למשרדים החדשים היה על התובע לנסוע את נסיעתו הרגילה לצומת
27 סגולה (כ- 45 דקות) וכן לשהות כשעה נוספת באוטובוס ההסעה לכל כיוון
28 והיטלטלות בשני אוטובוסים תוך שהייה ממושכת ורבה יותר בדרכים, מידי
29 יום, מהווה הרעה בתנאי העבודה (ואין זה משנה שאת השכר העובדים קיבלו
30 החל מהשעה 08:00 גם אם בפועל הגיעו לעבודה מאוחר יותר).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 19071-07-12

1 ההצעות החלופיות – אין חולק שהנתבעת הציעה לתובע הצעות חלופיות להגיע
2 לעבודה במקום החדש (הצעות להם סירב התובע). חרף זאת, גם בכך לא היה
3 כדי "לרפא" את ההרעה בתנאי העבודה, שכן הצעות אילו כללו פתרון,
4 לכאורה, רק בהגעה לעבודה ולא בחזור. לפיכך, כל הקשיים שפורטו לעיל היו
5 קיימים לתובע לפחות בכיוון אחד (בדרך חזרה).
6
7 יתר על כן, גם מבחינה אובייקטיבית וגם מבחינה סובייקטיבית - ניתן להבין
8 את סירובו של התובע להצעות החלופיות של הנתבעת לנסוע מידי יום עם
9 מנהלים בכירים לעבודה ואת התלות שהיה עליו לפתח בהם. בהקשר זה אציין,
10 כי לטעמי את בחינת ההרעה בתנאי העבודה אין לבחון רק באופן אובייקטיבי,
11 אלא אף באופן סובייקטיבי, על פי נסיבותיו האישיות של העובד שבו מדובר.
12 כך למשל, בעניין אמ"י מתו"ם הוסכם על דעת כל חברי המותב, כי קנה המידה
13 שקובע סעיף 11(א) הוא אובייקטיבי אלא שטמון בו גם אלמנט סובייקטיבי.
14 משמע יש לבדוק "האם סביר הוא שעובד מסוג העובד בו מדובר היה ממשיך
15 לעבוד בנסיבות החדשות שנוצרו...האם עובד סביר בנסיבותיו האישיות של
16 העובד הספציפי בשינוי הנסיבות הספציפי של המעסיקה יוצר שינוי מהותי
17 של נסיבות בו אין לדרוש מעובד סביר מסוגו ובתנאיו של אותו עובד, להמשיך
18 לעבוד". ובהמשך.... "שאלה אחרת היא מהן ה"נסיבות" המהוות עילה
19 להתפטרות המזכה בפיצוי פיטורים. לא ניתן להשיב על שאלה זו בנוסחה
20 חדה וברורה והדבר תלוי בנסיבותיו של כל עניין. ככלל, ניתן לומר שנסיבות
21 המצדיקות התפטרות המזכה בפיצוי פיטורים הן שינויים במקום העבודה,
22 בסדרי העבודה, בתנאי העבודה, בין כלליים ובין כאלה החלים ומשפיעים על
23 עובד בודד" (ע"ע 1271/00 אמ"י מתו"ם – אדריכלים יועצים ומודדים בע"מ –
24 חיים אברהם, פד"ע ל"ט 587; וראו גם: תע"א (ת"א) מירי גוטפריד נ' חברת
25 אלחנית נכסים בע"מ, פורסם בנבו, ניתן ביום 15.11.2011
26
27 **כללו של דבר**, במישור האובייקטיבי גרידא מקום בו נדרש עובד שמשך מספר
28 שנים הגיע לעבודתו באוטובוס אחד בלבד (כאשר נסיעתו התמשכה כ- 45
29 דקות) לעבור לעבוד במקום עבודה חדש אשר מצריך ממנו להטלטל
30 באוטובוסים ולשהות זמן ממושך הרבה יותר בדרכים – די בכך כדי לקבוע

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 19071-07-12

- 1 שהמדובר בהרעה מוחשית בתנאי עבודתו. ודוק: בהגעה באופן עצמאי על
2 התובע להשתמש באוטובוס פנימי, רכבת, הליכה רגלית ואוטובוס נוסף;
3 השימוש בהסעה מחייב את התובע להקדים את יציאתו מהבית כדי להגיע
4 להסעה בזמן (מן הסתם תוך לקיחת מקדם ביטחון), להשתמש באוטובוס נוסף
5 (אוטובוס ההסעה) ולשהות כשעה נוספת בדרכים לכל כיוון; ואם נותר אצל מי
6 צל צלו של ספק הרי את בחינת ההרעה בתנאי העבודה אין לבחון רק באופן
7 אובייקטיבי, אלא אף באופן סובייקטיבי, על פי נסיבותיו האישיות של העובד
8 שבו מדובר וזה מוביל למסקנה החד משמעית כי גם ההצעה החלופית של
9 הנתבעת לנסוע לעבודה עם מנהלים בכירים אינה מרפאת את ההרעה שחלה
10 בתנאי העבודה, שכן, כאמור, מדובר בחצי פתרון (רק בהלוך ולא בחזור) ויש
11 בהצעה זו מספר כשלים – אובייקטיבים וסובייקטיבים – אשר אינה מהווה
12 פתרון ראוי.
13
- 14 20. להשלמת הפרטים אציין, כי בדומה לנפסק בפרשת **עליזה כהן**, גם התובע לא
15 סירב על אתר לעבור לעבוד במקום החדש, אלא עבר לעבוד שם לפרק זמן של
16 כחמישה עשר ימי עבודה (עמ' 5 לפ' ש' 9) בו ניסה להגיע למקום העבודה החדש
17 באופן עצמאי. מכאן, שהתנגדותו להמשיך לעבוד בניר צבי לא היתה בעלמא,
18 אלא לאחר שנסע בפועל לעבודה מדי יום והתברר לו כי לא יוכל לעמוד בכך.
19 יתר על כן, קיים קשר סיבתי ברור בין ההרעה להתפטרות ולעניין זה התובע
20 מציין באופן מפורש במכתב ההתפטרות, "סיבה שגרמה לעזיבתי היא הקושי
21 בדרכי ההגעה עקב מעבר החברה למשכנה החדש", כאשר התובע מציין בעדותו
22 כי היה מרוצה בעבודתו בנתבעת (עמ' 4 לפ' ש' 22). בנוסף, אין חולק שלאחר
23 התפטרותו בנתבעת החל התובע לעבוד במקום עבודה חדש (חברת פרפקט ליס)
24 בתנאי שכר פחותים מתנאי השכר בנתבעת (נספח א/3 לתצהיר התובע) וכל
25 אלה מעידים על קשר סיבתי בין ההרעה להתפטרות.
26
- 27 21. לאור האמור אני קובע כי התובע זכאי לפיצויי פיטורים עקב התפטרותו
28 מעבודתו בסך 34,883 ₪, כפי שתבע. אבהיר כי הנתבעת לא חלקה על הסכום
29 הנתבע. הנתבעת שחררה בגין התובע את הכספים הצבורים בחברת הפניקס
30 בסך 5,910 ₪ ולפיכך יתרת תשלום הפיצויים עומד בסך 28,973 ₪.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 19071-07-12

1 למען הסר ספק יובהר כי התביעה לפיצוי הלנת פיצויים התיישנה וממילא
2 בהתחשב בכך שבין הצדדים נפלה מחלוקת של ממש לגבי עצם הזכאות, אין
3 מקום לפסיקת פיצויי הלנה במקרה דנן.

4

5

סוף דבר:

6

7

22. תביעת התובע – **מתקבלת.**

8

9

23. הנתבעת תשלם לתובע בתוך 30 ימים ממועד קבלת פסק הדין סכום כולל בסך
10 **28,973** ₪ בתוספת הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת התביעה (10.7.2012)
11 ועד לתשלום בפועל.

12

13

הנתבעת תשא בהוצאות התובע ושכ"ט עו"ד בסך 5,000 ₪ שישולמו בתוך 30
14 ימים מהיום, שאם לא כן ישא הסכום הפרשי הצמדה וריבית ממועד מתן פסק
15 הדין ועד לתשלום בפועל.

16

17

פסק הדין ניתן לערעור בזכות לבית הדין האזורי לעבודה בתוך 15 ימים
18 **ממועד קבלת פסק הדין.**

19

20

21

22

ניתן היום, כ"ט חשון תשע"ד, (02 נובמבר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

23

תומר סילורה, רשם

24

25

26

27

28

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ס"ע 12-07-19071

1
2